

ORDO MISSÆ
CUM POPULO

ORDO MISSÆ CUM POPULO

Ritus initiales

1. Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum cantus ad introitum peragitur.

2. Cum ad altare pervenerit, facta cum ministris debita reverentia, osculo altare veneratur et, pro opportunitate, illud incensat. Postea cum ministris sedem petit.

Cantu ad introitum absoluto, sacerdos et fideles, stantes, signant se, dum sacerdos, ad populum conversus, dicit:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Populus respondet:

Amen.

Deinde sacerdos, manus extendens, populum salutat, dicens:

**Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et cáritas Dei,
et comunicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.**

vel:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spírítu tuo.

Episcopus, loco **Dóminus vobíscum**, in hac prima salutatione dicit: **Pax vobis.**

3. Sacerdos, vel diaconus vel alius minister idoneus, potest brevissimis verbis introducere fideles in Missam illius diei.

Deinde sequitur actus pænitentialis. Sacerdos fideles invitat ad pænitentiam:

**Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.**

Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul faciunt confessionem:
**Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissióne:**

et, percutientes sibi pectus, dicunt:
mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

**Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem,
 omnes Angelos et Sanctos,
 et vos, fratres, oráre pro me
 ad Dóminum Deum nostrum.**

Sequitur absolutio sacerdotis:

**Misereátur nostri omnípotens Deus
 et, dimíssis peccátis nostris,
 perdúcat nos ad vitam ætérnam.**

Populus respondet:

Amen.

Aliæ formulæ salutationis et actus pænitentialis ad libitum inveniuntur in Appendice (p. 124).

4. Sequuntur invocationes **Kýrie, eléison**, nisi iam præcesserint in aliqua formula actus pænitentialis.

℣. **Kýrie, eléison.**

℟. **Kýrie, eléison.**

℣. **Christe, eléison.**

℟. **Christe, eléison.**

℣. **Kýrie, eléison.**

℟. **Kýrie, eléison.**

5. Deinde, quando præscribitur, cantatur vel dicitur hymnus:

**Glória in excélsis Deo
 et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.
 Laudámus te,
 benedícimus te,
 adorámus te,
 glorificámus te,
 grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam,
 Dómine Deus, Rex cæléstis,
 Deus Pater omnípotens.
 Dómine Fili unigénite, Iesu Christe,
 Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,**

qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;
qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis.
Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,
tu solus Altíssimus,
Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei Patris. Amen.

6. Quo hymno finito, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant.

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem; qua finita, populus acclamat:

Amen.

Liturgia verbi

7. Deinde lector ad ambonem pergit, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

Ad finem lectionis significandam, lector subdit:

Verbum Dómini.

Omnes acclamant:

Deo grátias.

8. Psalmista, seu cantor, psalmum dicit, populo responsum proferente.

9. Postea, si habenda sit secunda lectio, lector eam in ambone legit, ut supra.

Ad finem lectionis significandam, lector subdit:

Verbum Dómini.

Omnes acclamant:

Deo grátias.

10. Sequitur Allelúia, vel alter cantus.

11. Interim sacerdos incensum, si adhibetur, imponit. Postea diaconus, Evangelium prolaturus, ante sacerdotem inclinatus, benedictionem petit, submissa voce dicens:

Iube, domne, benedícere.

Sacerdos submissa voce dicit:

**Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis:
ut digne et competénter annúnties Evangélium suum:
in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.**

Diaconus respondet:

Amen.

Si vero non adest diaconus, sacerdos ante altare inclinatus secreto dicit:

**Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus,
ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre.**

12. Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergit, ministris pro opportunitate cum incenso et cereis eum comitantibus, et dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spírítu tuo.

Diaconus, vel sacerdos:

Léctio sancti Evangélii secúndum N.,

et interim signat librum et seipsum in fronte, ore et pectore.

Populus acclamat:

Glória tibi, Dómine.

Deinde diaconus, vel sacerdos, librum, si incensum adhibetur, thurificat, et Evangelium proclamat.

13. Finito Evangelio, diaconus, vel sacerdos dicit:

Verbum Dómini,

omnibus acclamantibus:

Laus tibi, Christe.

Deinde librum osculatur dicens secreto:

Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

14. Deinde fit homilia, quæ habenda est omnibus diebus dominicis et festis de præcepto; aliis diebus commendatur.

15. Homilia expleta, fit, quando præscribitur, professio fidei:

Credo in unum Deum,
Patrem omnipoténtem, factórem cæli et terræ,
visibílium ómnium et invisibílium.
Et in unum Dóminum Iesum Christum,
Fílium Dei unigénitum,
et ex Patre natum ante ómnia sæcula.
Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero,
génitum, non factum, consubstantiálem Patri:
per quem ómnia facta sunt.
Qui propter nos hómínes et propter nostram salútem
descéndit de cælis.

Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.

Et incarnátus est de Spíritu Sancto
ex María Vírgine, et homo factus est.
Crucifixus étiam pro nobis sub Póntio Piláto;
passus et sepúltus est,
et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,
et ascéndit in cælum, sedet ad déxteram Patris.
Et íterum ventúrus est cum glória, iudicáre vivos et mórtuos,
cuius regni non erit finis.
Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificántem:
qui ex Patre Filióque procedit.
Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur:
qui locútus est per prophétas.
Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam Ecclésiám.
Confíteor unum baptísma in remissionem peccatórum.

**Et expécto resurrectionem mortuórum,
et vitam ventúri sæculi. Amen.**

16. Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Liturgia eucharistica

17. His absolutis, incipit cantus ad offertorium. Interim ministri corporale, purificatorium, calicem et missale in altari collocant.

18. Expediit ut fideles participationem suam oblatione manifestent, afferendo sive panem et vinum ad Eucharistiæ celebrationem, sive alia dona, quibus necessitatibus Ecclesiæ et pauperum subveniatur.

19. Sacerdos, stans ad altare, accipit patenam cum pane, eamque aliquantulum elevatam super altare tenet, secreto dicens:

**Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépmus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum:
ex quo nobis fiet panis vitæ.**

Deinde deponit patenam cum pane super corporale.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedíctus Deus in sæcula.

20. Diaconus, vel sacerdos, infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto:

**Per huius aquæ et vini mystérium
eius efficiámur divinitátis consórtes,
qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps.**

21. Postea sacerdos accipit calicem, eumque aliquantulum elevatum super altare tenet, secreto dicens:

**Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépmus vinum,
quod tibi offérimus,**

**fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritális.**

Deinde calicem super corporale deponit.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedíctus Deus in sǽcula.

22. Postea sacerdos, inclinatus, dicit secreto:

**In spírítu humilitátis et in ánimo contríto
suscipiámur a te, Dómine;
et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie,
ut pláceat tibi, Dómine Deus.**

23. Et, pro opportunitate, incensat oblata et altare. Postea vero diaconus vel minister incensat sacerdotem et populum.

24. Deinde sacerdos, stans ad latus altaris, lavat manus, dicens secreto:

**Lava me, Dómine, ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me.**

25. Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, dicit:

**Oráte, fratres:
ut meum ac vestrum sacrificium
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.**

Populus respondet:

**Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nóminis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.**

26. Deinde, manibus extensis, sacerdos dicit orationem super oblata; qua finita, populus acclamat: **Amen.**

PREX EUCHARISTICA

27. Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Manus extendens, dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spírítu tuo.

Sacerdos, manus elevans, prosequitur:

Sursum corda.

Populus:

Habémus ad Dóminum.

Sacerdos, manibus extensis, subdit:

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Populus:

Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur præfationem manibus extensis.

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

28. In omnibus Missis licet sacerdoti celebranti illas partes Precis eucharisticæ cantare, quæ in Missis concelebratis cantari **possunt**, prout in Missali Romano, pp. 946-956, notatur.

In Prece eucharistica **prima**, seu Canone Romano, ea quæ inter parentheses includuntur omitti possunt.

PRÆFATIO I DE BEATA MARIA VIRGINE

De maternitate B. Mariæ V.

29. Sequens præfatio dicitur in Missis de B. Maria V., addita suo loco mentione celebrationis diei, prout in singulis Missis indicatur.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Et te in ... beátæ Mariæ semper Vírginis collaudáre,
benedícere et prædicáre.

Quæ et Unigénitum tuum Sancti Spírítus obumbratióne
concépit,

et, virginitátis glória permanénte,

lumen ætérnum mundo effúdit,

Iesum Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,

adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.

Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,

sócia exsultatióne concélebrant.

Cum quibus et nostras voces ut admítte iúbeas, deprecámur,
súpplíci confessiόne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE BEATA MARIA VIRGINE

Ecclesia, verbis Mariæ, laudes Deo persolvit

30. Sequens præfatio dicitur in Missis de B. Maria V.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
in ómnium Sanctórum provéctu te mirábilem confitéri,
et potíssimum, beátæ Vírginis Mariæ memóriam recoléntes,
cleméntiam tuam ipsíus grato magnificáre præcónio.

Vere namque in omnes terræ fines magna fecísti,
ac tuam in sácula prorogásti misericórdiæ largitátem,
cum, ancíllæ tuæ humilitátem aspiciens,
per eam dedísti humánæ salútis auctórem,
Fílium tuum, Iesum Christum, Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítte iúbeas, deprecámur,
sócia exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE SANCTIS *

De gloria Sanctorum

31. Sequens præfatio dicitur in Missis « de Omnibus Sanctis », de Sanctis Patronis et Titularibus ecclesiæ, et in sollemnitatibus et festis Sanctorum, nisi præfatio magis propria sit dicenda. Dicitur potest in memoriis Sanctorum.

ꝛ. Dóminus vobíscum.

Ꝟ. Et cum spírítu tuo.

ꝛ. Sursum corda.

Ꝟ. Habémus ad Dóminum.

ꝛ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Ꝟ. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui in Sanctórum concílio celebráris,
et eórum coronádo mérita tua dona coronas.
Qui nobis eórum conversatióne largírís exéplum,
et communióne consórtium, et intercessióne subsidiúm;
ut, tantis téstibus confirmáti,
ad propósitum certámen currámus invícti
et immarcescibilem cum eis coronam glóriæ consequámur,
per Christum Dóminum nostrum.

Et ideo cum Angelis et Archángelis,
cumque múltiplici congregatióne Sanctórum,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

* Textus proprius de Sanctis O.P. invenitur p. 293.

PRÆFATIO II DE SANCTIS

De actione Sanctorum

32. Sequens præfatio dicitur in Missis « de Omnibus Sanctis », de Sanctis Patronis et Titularibus ecclesiæ, et in sollemnitatibus et festis Sanctorum, nisi præfatio magis propria sit dicenda. Dici potest in memoriis Sanctorum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Tu enim Sanctórum tuórum confessióne mirábili
Ecclésiám tuam nova semper virtúte fecúndas,
nobisque certíssima præbes tuæ dilectiónis indícia.
Sed étiam, ad mystéria salutis implénda,
et ipsórum insígni incitámur exémplo
et pia intercessióne perpétuo commendámur.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS MARTYRIBUS

De signo et exemplo martyrii

33. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis Ss. Martyrum. Dici potest in memoriis ipsorum.

ꝫ. Dóminus vobíscum.

ꝫ. Et cum spírítu tuo.

ꝫ. Sursum corda.

ꝫ. Habémus ad Dóminum.

ꝫ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

ꝫ. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quóniam beáti mártiris N. pro confessióne nóminis tui,
ad imitátionem Christi,
sanguis effúsus tua mirabília maniféstat,
quibus pérficis in fragilitáte virtútem,
et vires infirmas ad testimónium róboras,
per Christum Dóminum nostrum.

Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS PASTORIBUS

De præsentia sanctorum Pastorum in Ecclesia

34. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis Ss. Pastorum. Dici potest in memoriis ipsorum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia sic tríbuis Ecclésiám tuam sancti N. festivitáte gaudére,
ut eam exémplo piæ conversatiónis corróbores,
verbo prædicatiónis erúdias,
gratáque tibi supplicatióne tueáris.

Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS VIRGINIBUS ET RELIGIOSIS

De signo vitæ Deo consecratæ

35. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis Ss. Virginum et Ss. Religiosorum. Dicitur potest in memoriis ipsorum.

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

In Sanctis enim, qui Christo se dedicavérunt
propter regnum cælórum,
tuam decet providéntiam celebráre mirábilem,
qua humánam substántiam
et ad primæ oríginiis révocas sanctitátem,
et ad experiénda dona,
quæ in novo sæculo sunt habénda, perdúcis.

Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS I

De universali restauratione in Christo

36. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

Ꝁ. Dóminus vobíscum.

Ꝥ. Et cum spírítu tuo.

Ꝁ. Sursum corda.

Ꝥ. Habémus ad Dóminum.

Ꝁ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Ꝥ. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

In quo ómnia instauráre tibi complácuit,
et de plenitúdine eius nos omnes accípere tribuísti.
Cum enim in forma Dei esset, exinanívit semetípsum,
ac per sánguinem crucis suæ pacificávit univérsa;
unde exaltátus est super ómnia
et ómnibus obtemperántibus sibi
factus est causa salutis ætérnæ.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatió nibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS II

Laudes Deo pro creatione et reformatione hominis

37. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui per Fílium dilectiónis tuæ,
sicut cónditor géneris es humáni,
ita benigníssimus reformátor.

Unde mérito tibi cunctæ sérvíunt creatúrae,
te redémpti rite colláudant univérsi,
et uno Sancti tui te corde benedícunt.
Quaprópter et nos cum ómnibus te Angelis celebrámus,
iucúnda semper confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE DEFUNCTIS

De spe resurrectionis in Christo

38. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

- ∿. Dóminus vobíscum.
℞. Et cum spírítu tuo.
∿. Sursum corda.
℞. Habémus ad Dóminum.
∿. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

In quo nobis spes beátæ resurrectiόνis effúlsit,
ut, quos contrístat certa moriéndi condíció,
eósdem consolétur futúráe immortalitátis promíssio.
Tuis enim fidélibus, Dómine, vita mutátur, non tóllitur,
et, dissolúta terréstris huius incolátus domo,
ætérna in cælis habitátio comparátur.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatió nibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE DEFUNCTIS

Christus mortuus est pro vita nostra

39. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

Ꝁ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Ꝁ. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

Ꝁ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Ipse enim mortem unus accépit,
ne omnes nos morerémur;
immo unus mori dignátus est,
ut omnes tibi perpétuo viverémus.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PREX EUCHARISTICA I SEU CANON ROMANUS

40. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Te ígitur, clementíssime Pater,
per Iesum Christum, Fílium tuum, Dóminum
nostrum,
súpplices rogámus ac pétimus,
iungit manus et dicit:
uti accépta hábeas
signat semel super panem et calicem simul, dicens:
et benedícas ✠ hęc dona, hęc múnera,
hęc sancta sacrificía illibáta,
extensis manibus prosequitur:
in primis, quæ tibi offérimus
pro Ecclésia tua sancta cathólica:
quam pacificáre, custodíre, adunáre
et régere dignéris toto orbe terrárum:
una cum fámulo tuo Papa nostro N.
et Antístite nostro N.*
et ómnibus orthodoxis atque cathólicæ
et apostólicæ fídei cultóribus.

41. Commemoratio pro vivis.

**Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum
N. et N.**

Iungit manus et orat aliquantulum pro quibus orare intendit.

Deinde, manibus extensis, prosequitur:

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in *Institutione generali Missalis Romani*, n. 109, notatur.

et ómnium circumstántium,
quorum tibi fides cógnita est et nota devótio,
pro quibus tibi offérimus:
vel qui tibi ófferunt hoc sacrificium laudis,
pro se suisque ómnibus:
pro redemptióne animárum suárum,
pro spe salutis et incolunitátis suæ:
tibíque reddunt vota sua
ætérno Deo, vivo et vero.

42. Infra Actionem

Communicántes,
et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis **Maríæ**,
Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi:
† sed et beáti Ioseph, eiúsdem Vírginis Sponsi,
et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum,
Petri et Pauli, Andréæ,
(Iacóbi, Ioánnis,
Thomæ, Iacóbi, Philíppi,
Bartholomæi, Matthæi,
Simónis et Thaddæi:
Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti,
Cornélii, Cypriáni,
Lauréntii, Chrysógoni,
Ioánnis et Pauli,
Cosmæ et Damiáni)
et ómnium Sanctórum tuórum;
quorum méritis precibúsque concédas,
ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

COMMUNICANTES PROPRIA

In Nativitate Domini et per octavam

43. Communicantes,
 et (noctem sacratissimam) diem sacratissimum celebrantes,
 (qua) quo beátæ Mariæ intemeráta virginitas
 huic mundo édedit Salvatórem:
 sed et memóriam venerantes,
 in primis eiúsdem gloriósæ semper Vírginis Mariæ,
 Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: †

In Epiphania Domini

44. Communicantes,
 et diem sacratissimum celebrantes,
 quo Unigénitus tuus,
 in tua tecum glória coæternus,
 in veritate carnis nostræ visibíliter corporális apparuit:
 sed et memóriam venerantes,
 in primis gloriósæ semper Vírginis Mariæ,
 Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: †

A Missa Vigilæ paschalis usque ad dominicam II Paschæ

45. Communicantes,
 et (noctem sacratissimam) diem sacratissimum celebrantes
 Resurrectiónis Dómini nostri Iesu Christi secúndum carnem:
 sed et memóriam venerantes,
 in primis gloriósæ semper Vírginis Mariæ,
 Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: †

In Ascensione Domini

46. Communicantes,
 et diem sacratissimum celebrantes,
 quo Dóminus noster,
 unigénitus Fílius tuus,
 unítam sibi fragilitátis nostræ substántiam
 in glóriæ tuæ dextera collocávit:
 sed et memóriam venerantes,
 in primis gloriósæ semper Vírginis Mariæ,
 Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: †

In dominica Pentecostes

47. **Communicántes,**
et diem sacratíssimum Pentecóstes celebrántes,
quo Spíritus Sanctus
Apóstolis in ígneis linguis apparuit:
sed et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi: †

48. **Manibus extensis, prosequitur:**

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab æténa damnatióne nos éripi
et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

A Missa Vigiliæ paschalis usque ad dominicam II Paschæ

49. **Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,**
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus
pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto,
tribuens eis remissionem ómnium peccatórum,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab æténa damnatióne nos éripi
et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

50. Tenens manus expansas super oblata, dicit:

**Quam oblationem tu, Deus, in ómnibus, quæsumus,
benedíctam, adscríptam, ratam,
rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris:
ut nobis Corpus et Sanguis fiat dilectíssimi Fílij tui,
Dómini nostri Iesu Christi.**

Iungit manus.

51. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.

**Qui, prídie quam paterétur,
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas,
elevat oculos,
et elevátis óculis in cælum
ad te Deum Patrem suum omnipoténtem,
tibi grátias agens benedíxit,
fregit,
deditque discíplis suis, dicens:
parum se inclinat**

ACCÍPITE ET MANDUCÁTE EX HOC OMNES:

**HOC EST ENIM CORPUS MEUM,
QUOD PRO VOBIS TRADÉTUR.**

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam, et genuflexus adorat.

52. Postea prosequitur:

**Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,**

eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:

accípiens et hunc præclárum cálicem
in sanctas ac venerábiles manus suas,
item tibi grátias agens benedíxit,
dedítque discípuis suis, dicens:
parum se inclinat

**ACCÍPITE ET BÍBITE EX EO OMNES:
HIC EST ENIM CALIX SÁNGUINIS MEI
NOVI ET ÆTÉRNAI TESTAMÉNTI,
QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDÉTUR
IN REMISSIÓNEM PECCATÓRUM.
HOC FÁCITE IN MEAM COMMEMORATIÓNEM.**

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus
adorat.

53. Deinde dicit:

Mystérium fídei.

Et populus prosequitur, acclamans:

**Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectionem confitémur, donec vénias.**

Aliæ acclamationes p. 126.

54. Postea, extensis manibus, sacerdos dicit:

**Unde et mémoires, Dómine,
nos servi tui,
sed et plebs tua sancta,
eiusdem Christi, Fílii tui, Dómini nostri,
tam beátæ passiónis,
necnon et ab ínferis resurrectionis,**

sed et in cælos gloriósæ ascensionis:
offérimus præcláræ maiestáti tuæ
de tuis donis ac datis
hóstiam puram,
hóstiam sanctam,
hóstiam immaculátam,
Panem sanctum vitæ æternæ
et Cálicem salutis perpétuæ.

55. Supra quæ propítio ac seréno vultu
respícere dignéris:
et accépta habére,
sicuti accépta habére dignátus es
múnera púeri tui iusti Abel,
et sacrificium Patriárchæ nostri Abrahæ,
et quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus
Melchisedech,
sanctum sacrificium, immaculátam hóstiam.

56. Inclinator, iunctis manibus, prosequitur:

Súpplīces te rogámus, omnípotens Deus:
iube hæc perférri per manus sancti Angeli tui
in sublīme altáre tuum,
in conspéctu divínæ maiestátis tuæ;
ut, quotquot ex hac altáris participatióne
sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem
sumpsérimus,
erigit se atque seipsum signat, dicens:
omni benedictióne cælésti et grátia repleámur.
Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

57. Commemoratio pro defunctis.

Manibus extensis, dicit:

**Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque
tuárum N. et N.,
qui nos præcessérunt cum signo fidei,
et dórmiunt in somno pacis.**

Iungit manus et orat aliquantulum pro iis defunctis, pro quibus orare intendit.

Deinde, extensis manibus, prosequitur:

**Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus,
locum refrigérii, lucis et pacis,
ut indúlgeas, deprecámur.**

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

58. Manu dextera percutit sibi pectus, dicens:

**Nobis quóque peccatóribus fámulis tuis,
et extensis manibus prosequitur:
de multitudíne miseratiónum tuárum sperántibus,
partem áliquam et societátem donáre dignéris
cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus:
cum Ioáanne, Stéphano,
Matthía, Bárnaba,
(Ignátio, Alexándro,
Marcellíno, Petro,
Felicítate, Perpétua,
Agatha, Lúcia,
Agnéte, Cæcília, Anastásia)
et ómnibus Sanctis tuis:**

intra quorum nos consórtium,
non æstimátor mériti, sed véniaë,
quæsumus, largítor admítte.

Iungit manus.

Per Christum Dóminum nostrum.

59. Et prosequitur:

Per quem hæc ómnia, Dómine,
semper bona creas, sanctíficas, vivíficas, benedícis,
et præstas nobis.

60. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans,
dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sæcula sæculórum.
Populus acclamat: Amen.

Deinde sequitur ritus communionis, p 119.

PREX EUCHARISTICA II

61. V. Dóminus vobíscum.
R̄. Et cum spírítu tuo.
- V. Sursum corda.
R̄. Habémus ad Dóminum.
- V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R̄. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi, sancte Pater, semper et ubíque
grátias ágere
per Fílium dilectiónis tuæ Iesum Christum,
Verbum tuum per quod cuncta fecísti:
quem misísti nobis Salvatórem et Redemptórem,
incarnátum de Spírítu Sancto et ex Vírgine natum.
Qui voluntátem tuam adímplens
et pópulum tibi sanctum acquírens
exténdit manus cum paterétur,
ut mortem sólveret et resurrectionem manifestáret.
Et ídeo cum Angelis et ómnibus Sanctis
glóriam tuam prædicámus, una voce dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

62. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Vere Sanctus es, Dómine, fons omnis sanctitátis.

63. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:

Hæc ergo dona, quæsumus,

Spíritus tui rore sanctífica,

iungit manus

et signat semel super panem et calicem simul, dicens:

ut nobis Corpus et ✠ Sanguis fiant

Dómini nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

64. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.

Qui cum Passióni voluntárie traderétur,

accipit panem,

eumque parum elevatum super altare tenens,

prosequitur:

accépit panem et grátias agens fregit,

dedítque discípulis suis, dicens:

parum se inclinat

ACCÍPITE ET MANDUCÁTE EX HOC OMNES:

HOC EST ENIM CORPUS MEUM,

QUOD PRO VOBIS TRADÉTUR.

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam, et genuflexus adorat.

65. Postea prosequitur:

Símili modo, postquam cenátum est,

accipit calicem,

eumque parum elevatum super altare tenens,

prosequitur:

accípiens et cálicem,
íterum grátias agens dedit discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

ACCÍPITE ET BÍBITE EX EO OMNES:

**HIC EST ENIM CALIX SÁNGUINIS MEI
NOVI ET ÆTÉRNÍ TESTAMÉNTI,
QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDÉTUR
IN REMISSIÓNEM PECCATÓRUM.**

HOC FÁCITE IN MEAM COMMÉMORATIÓNEM.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

66. Deinde dicit:

Mystérium fidei:

Et populus prosequitur, acclamans:

**Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiÓnem confitémur, donec vénias.**

Vel aliæ acclamationes, p. 126.

67. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

**Mémores ígitur mortis et resurrectiÓnis eius,
tibi, Dómine, panem vitæ
et cálicem salutis offérimus,
grátias ágentes quia nos dignos habuísti
astáre coram te et tibi ministráre.**

**Et súpplíces deprecámur
ut Córporis et SÁnguínis Christi partícipes
a Spírítu Sancto congregémur in unum.**

Recordáre, Dómine, Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ,
ut eam in caritatē perficias
una cum Papa nostro N. et Episcopo nostro N.*
et univérso clero.

In Missis pro defunctis addi potest:

Meménto fámuli tui (fámulæ tuæ) N.,
quem (quam) (hódie) ad te ex hoc mundo vocásti.
Concéde, ut, qui (quæ) complantátus (complantáta)
fuit similitúdini mortis Fílii tui,
simul fiat et resurrectiónis ipsíus.

Meménto étiam fratrum nostrórum,
qui in spe resurrectiónis dormiérunt,
omniúmque in tua miseratióne defunctórum,
et eos in lumen vultus tui admítte.
Omnium nostrum, quæsumus, miserére,
ut cum beáta Dei Genetríce Vírgine María,
beátis Apóstolis et ómnibus Sanctis,
qui tibi a sáculo placuérunt,
æternæ vitæ mereámur esse consórtes,
et te laudémus et glorificémus
Iungit manus.
per Fílium tuum Iesum Christum.

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in *Institutione generali Missalis Romani*, n. 109, notatur.

68. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

**Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sæcula sæculórum.
Populus acclamat: Amen.**

Deinde sequitur ritus communionis, p. 119.

PREX EUCHARISTICA III

69. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Vere Sanctus es, Dómine,
et mérito te laudat omnis a te cóndita creatúra,
quia per Fílium tuum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,
Spíritus Sancti operánte virtúte,
vivíficas et sanctíficas univérsa,
et pópulum tibi congregáre non désinis,
ut a solis ortu usque ad occásum
oblátio munda offerátur nómini tuo.

70. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:

Súpplíces ergo te, Dómine, deprecámur,
ut hæc múnera, quæ tibi sacránda detúlimus,
eódem Spíritu sanctificáre dignéris,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut Corpus et ✠ Sanguis fiant
Fílii tui Dómini nostri Iesu Christi,
Iungit manus.
cuius mandáto hæc mystéria celebrámus.

71. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte
et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit:

Ipse enim in qua nocte tradebátur
accipit panem
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:

accépit panem
et tibi grátias agens benedíxit,
fregit, dedítque discípu­lis suis, dicens:
parum se inclinat

**ACCÍPITE ET MANDUCÁTE EX HOC OMNES:
HOC EST ENIM CORPUS MEUM,
QUOD PRO VOBIS TRADÉTUR.**

Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam, et genuflexus adorat.

72. Postea prosequitur:

Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accípiens cálicem,
et tibi grátias agens benedíxit,
dedítque discípu­lis suis, dicens:
parum se inclinat

**ACCÍPITE ET BÍBITE EX EO OMNES:
HIC EST ENIM CALIX SÁNGUINIS MEI
NOVI ET ÆTÉRNI TESTAMÉNTI,
QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDÉTUR
IN REMISSIÓNEM PECCATÓRUM.**

HOC FÁCITE IN MEAM COMMÉMORATIÓNEM.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

73. Deinde dicit:

Mystérium fidei:

Et populus prosequitur, acclamans:

**Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectionem confitémur, donec vénias.**

Vel aliæ acclamationes, p. 126.

74. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

**Mémores ígitur, Dómine,
eiúsdem Fílii tui salutíferæ passiónis
necnon mirábilis resurrectionis
et ascensionis in cælum,
sed et præstolántes álterum eius advéntum,
offérimus tibi, grátias referéntes,
hoc sacrificium vivum et sanctum.**

**Réspice, quæsumus, in oblationem Ecclésiæ tuæ
et, agnóscens Hóstiam,
cuius voluísti immolatione placári,
concéde, ut qui Córporis et Sánguine Fílii tui refícimur,
Spíritu eius Sancto repléti,
unum corpus et unus spíritus inveniámur in Christo.**

**Ipse nos tibi perfíciat munus ætérnum,
ut cum eléctis tuis hereditátem cónsequi valeámus,
in primis cum beatíssima Vírgine, Dei Genetríce, María,
cum beátis Apóstolis tuis et gloriósis Martýribus
(cum Sancto N.: Sancto diei vel patrono)
et ómnibus Sanctis,
quorum intercessióne
perpétuo apud te confídimus adiuvári.
Hæc Hóstia nostræ reconciliatiónis profíciat,
quæsumus, Dómine,**

ad totius mundi pacem atque salutem.
Ecclésiám tuam, peregrinántem in terra,
in fide et caritaté firmáre dignéris
cum fámulo tuo Papa nostro N. et Epíscopo nostro N.* ,
cum episcopáli órđine et univérso clero
et omni pópulo acquisitionis tuæ.
Votis huius famíliæ, quam tibi astáre voluísti,
adésto propítius.
Omnes fílios tuos ubíque dispérsos
tibi, clemens Pater, miserátus coniúnge.
† Fratres nostros defúntos
et omnes qui, tibi placéntes, ex hoc sáculo transiérunt,
in regnum tuum benígnus admítte,
ubi fore sperámus,
ut simul glória tua perénniter satiémur,
Iungit manus.
per Christum Dóminum nostrum,
per quem mundo bona cuncta largíris. †

75. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

**Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sácula sáculórum.
Populus acclamat: Amen.**

Deinde sequitur ritus communionis, p. 119.

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in *Institutione generali Missalis Romani*, n. 109, notatur.

76. Quando hæc prex eucharistica in Missis pro defunctis adhibetur, dici potest:

† Meménto fámuli tui (fámulæ tuæ) N.,
quem (quam) (hódie) ad te ex hoc mundo vocásti.
Concéde, ut, qui (quæ) complantátus (complantáta)
fuit similitúdini mortis Fílii tui,
simul fiat et resurrectionis ipsíus,
quando mórtuos suscitábit in carne de terra
et corpus humilitátis nostræ
configurábit córpori claritátis suæ.
Sed et fratres nostros defúntos,
et omnes qui, tibi placéntes, ex hoc sæculo transiérunt,
in regnum tuum benígnus admítte,
ubí fore sperámus,
ut simul glória tua perénniter satiémur,
quando omnem lácrimam abstérge ab óculis nostris,
quia te, sícuti es, Deum nostrum vidéntes,
tibi símiles érimus cuncta per sæcula,
et te sine fine laudábimus,
Iungit manus.
per Christum Dóminum nostrum,
per quem mundo bona cuncta largíris. †

PREX EUCHARISTICA IV

77. **℣.** Dóminus vobíscum.
℞. Et cum spírítu tuo.
℣. Sursum corda.
℞. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum est tibi grátias ágere,
vere iustum est te glorificáre, Pater sancte,
quia unus es Deus vivus et verus,
qui es ante sáecula et pérmanes in ætérnum,
inaccessíblem lucem inhábitans;
sed et qui unus bonus atque fons vitæ cuncta fecísti,
ut creatúras tuas benedictiónibus adimpléres
multásque lætificáres tui lúminis claritáte.
Et ídeo coram te innúmeræ astant turbæ angelórum,
qui die ac nocte sérvíunt tibi
et, vultus tui glóriam contemplántes,
te incessánter glorífícant.
Cum quibus et nos et, per nostram vocem,
omnis quæ sub cælo est creatúra
nomen tuum in exsultatíone confitémur, canéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

78. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Confitémur tibi, Pater sancte,
quia magnus es et ómnia ópera tua
in sapiéntia et caritáte fecísti.
Hóminem ad tuam imáginem condidísti,
eíque commisísti mundi curam univérsi,
ut, tibi soli Creatóri sérvians,
creatúris ómnibus imperáret.
Et cum amicítiam tuam, non obóediens, amisísset,
non eum dereliquísti in mortis império.
Omnibus enim misericórditer subvenísti,
ut te quæréntes invenírent.
Sed et fœdera plúries homínibus obtulísti
eósque per prophétas erudísti in exspectatióne salutis.
Et sic, Pater sancte, mundum dilexísti,
ut, compléta plenitúdine témporum,
Unigénitum tuum nobis mitteres Salvatórem.
Qui, incarnátus de Spíritu Sancto
et natus ex María Vírgine,
in nostra condiciónis forma est conversátus
per ómnia absque peccáto;
salútem evangelizávit paupéribus,
redemptiónem captívís,
mæstis corde lætítiam.
Ut tuam vero dispensatiónem impléret,
in mortem trádidit semetípsum
ac, resúrgens a mórtuis,
mortem destrúxit vitámque renovávit.
Et, ut non ámplius nobismetípsis viverémus,
sed sibi qui pro nobis mórtuus est atque surréxit,

a te, Pater, misit Spíritum Sanctum
primitias credéntibus,
qui, opus suum in mundo perfíciens,
omnem sanctificatióem compléret.

79. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:

Quæsumus ígitur, Dómine,
ut idem Spíritus Sanctus
hæc múnera sanctificáre dignétur,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut Corpus et ✠ Sanguis fiant
Dómini nostri Iesu Christi
iungit manus
ad hoc magnum mystérium celebrándum,
quod ipse nobis relíquit in fœdus ætérnum.

80. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.

Ipse enim, cum hora venísset
ut glorificarétur a te, Pater sancte,
ac dilexisset suos qui erant in mundo,
in finem diléxit eos:
et cenántibus illis
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem, benedíxit ac fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

**ACCÍPITE ET MANDUCÁTE EX HOC OMNES:
HOC EST ENIM CORPUS MEUM,
QUOD PRO VOBIS TRADÉTUR.**

Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam, et genuflexus adorat.

81. Postea prosequitur:

**Símili modo
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accípiens cálicem, ex genímine vitis replétum,
grátias egit, dedítque discíplis suis, dicens:
parum se inclinat**

**ACCÍPITE ET BÍBITE EX EO OMNES:
HIC EST ENIM CALIX SÁNGUINIS MEI
NOVI ET ÆTÉRNI TESTAMÉNTI,
QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDÉTUR
IN REMISSIÓNEM PECCATÓRUM.**

HOC FÁCITE IN MEAM COMMÉMORATIÓNEM.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

82. Deinde dicit:

Mystérium fidei:

Et populus prosequitur, acclamans:

**Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.**

Vel aliæ acclamationes, p. 126.

83. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

Unde et nos, Dómine, redemptiónis nostræ memoriále
nunc celebrántes,
mortem Christi
eiúsque descénsus ad íferos recólimus,
eius resurrectiónem
et ascensiónem ad tuam dexteram profitémur,
et, exspectántes ipsíus advéntum in glória,
offérimus tibi eius Corpus et Ságuinem,
sacrificíum tibi acceptábile et toti mundo salutáre.

Réspice, Dómine, in Hóstiam,
quam Ecclésiæ tuæ ipse parásti,
et concéde benígnus ómnibus
qui ex hoc uno pane participábunt et cálice,
ut, in unum corpus a Sancto Spíritu congregáti,
in Christo hóstia viva perficiántur,
ad laudem glóriæ tuæ.

Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre,
pro quibus tibi hanc oblatiónem offérimus:
in primis fámuli tui, Papæ nostri N.,
Epíscopi nostri N.*, et Episcopórum órdisis univérsi,
sed et totíus cleri, et offeréntium,
et circumstántium,
et cuncti pópuli tui,
et ómnium, qui te quærunt corde sincéro.

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in *Institutione generali Missalis Romani*, n. 109, notatur.

Meménto etiam illórum,
qui obiérunt in pace Christi tui,
et ómnium defunctórum,
quorum fidem tu solus cognovísti.

Nobis ómnibus, fíliis tuis, clemens Pater, concéde,
ut cæléstem hereditátem cónsequi valeámus
cum beáta Vírgine, Dei Genetríce, María,
cum Apóstolis et Sanctis tuis
in regno tuo, ubi cum univérſa creatúra,
a corruptióne peccáti et mortis liberáta,
te glorificémus per Christum Dóminum nostrum,
Iungit manus.
per quem mundo bona cuncta largírís.

84. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans,
dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sæcula sæculórum.
Populus acclamat: Amen.

RITUS COMMUNIONIS

85. Calice et patena depositis, sacerdos, iunctis manibus, dicit:

Præceptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:

Extendit manus et, una cum populo, pergit:

Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débíta nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.

86. Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur, dicens:

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

Populus orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum,
et potéstas, et glória
in sæcula.

87. Deinde sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit:

**Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respicias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eamque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.
Iungit manus.**

**Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
Populus respondet: Amen.**

88. Sacerdos, ad populum conversus, extendens et iungens manus, subdit:

Pax Dómini sit semper vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

89. Deinde, pro opportunitate, diaconus, vel sacerdos, subiungit:
Offérte vobis pacem.

Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem et caritatem sibi invicem significant; sacerdos pacem dat diacono vel ministro.

90. Deinde accipit hostiam eamque super patenam frangit, et particulam immittit in calicem, dicens secreto:

Hæc commíxtio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Iesu Christi fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam.

91. Interim cantatur vel dicitur:

**Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.**

Quod etiam pluries repeti potest, si fractio panis protrahitur. Ultima tamen vice dicitur: dona nobis pacem.

92. Sacerdos deinde, manibus iunctis, dicit secreto:

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi,
qui ex voluntáte Patris,
cooperánte Spíritu Sancto,
per mortem tuam mundum vivificásti:
líbera me per hoc sacrosánctum Corpus et Sánguinem tuum
ab ómnibus iniquitátibus meis et univérsis malís:
et fac me tuis semper inhærére mandátis,
et a te numquam separári permíttas.

Vel:

Percéptio Córporis et Sánguinis tui, Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatióem:
sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum
mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.

93. Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum
elevatam super patenam tenens, ad populum versus, clara voce dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum populo semel subdit:

Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum:
sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

94. Et sacerdos, ad altare versus, secreto dicit:

Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Corpus Christi.

Deinde accipit calicem et secreto dicit:

Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Sanguinem Christi.

95. Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Eo modo agit et diaconus, si sacram Communionem distribuit.

96. Si adsint sub utraque specie communicandi, servetur ritus suo loco descriptus.

97. Dum sacerdos sumit Corpus Christi, incipit cantus ad Communionem.

98. Distributione Communionis expleta, sacerdos vel diaconus vel acolythus purificat patenam super calicem et ipsum calicem.

Dum purificationem peragit, sacerdos dicit secreto:

**Quod ore sumpsimus, Dómine, pura mente capiámus,
et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.**

99. Tunc sacerdos ad sedem redire potest. Pro opportunitate sacrum silentium, per aliquod temporis spatium, servari, vel psalmus aut canticum laudis proferri potest.

100. Deinde, stans ad sedem vel ad altare, sacerdos dicit:

Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant, nisi silentium iam præcesserit. Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem post Communionem. Populus in fine acclamat:

Amen.

Ritus conclusionis

101. Sequuntur, si habendæ sint, breves annuntiationes ad populum.

102. Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spírítu tuo.

Sacerdos benedicit populum, dicens:

**Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spírítus Sanctus.**

Populus respondet:

Amen.

Quibusdam diebus vel occasionibus, huic formulæ benedictionis præmittitur, iuxta rubricas, alia formula benedictionis sollemnior, vel oratio super populum (cf. MR, pp. 495-511).

103. Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, ad populum versus dicit:

Ite, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

104. Deinde sacerdos altare osculo de more veneratur, ut initio. Facta denique debita reverentia cum ministris, recedit.

105. Si qua actio liturgica immediate sequatur, ritus dimissionis omittuntur.

APPENDIX

Formulæ salutationis initio Missæ

1. **℣.** Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et cáritas Dei, et comunicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.
℟. Et cum spíritu tuo.
2. **℣.** Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.
℟. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi.
Vel:
℟. Et cum spíritu tuo.
3. **℣.** Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Formulæ actus pænientialis

Loco actus pænientialis, qui in Ordine Missæ invenitur, unus e sequentibus adhiberi potest:

1. Sacerdos fideles invitat ad pænitentiam:

**Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.**

Fit brevis pausa silentii.

Postea sacerdos dicit:

Miserére nostri, Dómine.

Populus respondet:

Quia peccávimus tibi.

Sacerdos:

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

Populus:

Et salutáre tuum da nobis.

Sequitur absolutio sacerdotis:

**Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.**

Populus respondet:

Amen.

2. Sacerdos fideles invitat ad pænitentiam:

**Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.**

Fit brevis pausa silentii.

Deinde sacerdos, vel alius minister idoneus, sequentes, vel alias, invocationes cum **Kýrie, eléison** profert:

Qui missus es sanáre contrítos corde: Kýrie, eléison.

Populus respondet:

Kýrie, eléison.

Sacerdos:

Qui peccatóres vocáre venísti: Christe, eléison.

Populus:

Christe, eléison.

Sacerdos:

**Qui ad dexteram Patris sedes, ad interpellándum pro nobis:
Kýrie, eléison.**

Populus:

Kýrie, eléison.

Sequitur absolutio sacerdotis:

**Misereatur nostri omnipotens Deus
et, dimissis peccatis nostris,
perducatur nos ad vitam æternam.**

Populus respondet:

Amen.

**Acclamations post Consecrationem
ad libitum seligendæ**

1. **Mortem tuam annuntiamus, Domine,
et tuam resurrectionem confitemur, donec venias.**
2. **Quotiescumque manducamus panem hunc
et calicem bibimus,
mortem tuam annuntiamus, Domine, donec venias.**
3. **Salvator mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectionem tuam liberasti nos.**